

Els mitjans necessaris en una societat d'acollida

Defensa de les entitats socials

La immigració dels últims anys ha canviat, per bé, totes les nostres pautes socials

JOAN
Cosubiela

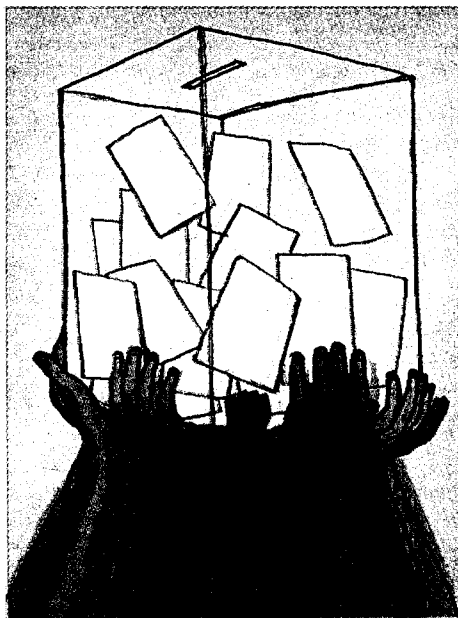

La immigració és el fenomen social i econòmic més important de la darrera dècada. Ha transformat les nostres ciutats, escoles i els centres de treball. Està tenint un impacte important en termes demogràfics, fins al punt d'haver capgirat totes les projeccions realitzades. Incideix en les maneres d'utilitzar l'espai públic, té un impacte important en les formes de mobilitat i en l'increment de l'ús del transport públic. Aporta més diversitat cultural a la ja prou diversa societat catalana. Ha generat canvis en l'ús de les llengües i comporta un nou repte per a l'ús social del català. Ha canviat radicalment el mapa religiós de la societat, amb una presència cada vegada més important de diferents religions. Sense la immigració no és possible entendre el creixement econòmic dels darrers anys. Sense l'aportació dels professionals immigrants, els nostres centres sanitaris estarien encara més col·lapsats del que ho estan. Alguns sectors empresarials han utilitzat la immigració com a gran mecanisme de desregulació de les relacions laborals i de precarietat a la feina, sense els quals no s'explicaria l'espectacular creixement dels beneficis empresarials.

TOT AIXÒ i molt més ha passat en pocs anys. Arribar al 13% de població immigrant -i en alguns barris i pobles a uns nivells superiors al 30%- en un període tan curt de temps havia de tenir les seves conseqüències. I no totes positives. I encara més si es tracta de persones que, independentment del seu nivell formatiu, són utilitzades per ocupar els pitjors nivells del

mercat de treball, amb els salaris més baixos i les condicions laborals més dures. Una immigració precaritzada ha provocat la reaparició de realitats que eren molt freqüents a Catalunya els anys 60, però que la societat, amb molts esforços, havia aconseguit eradicar. Els anomenats pisos pasteres són la versió actual dels pisos de 30 m², habitats per famílies de 6 o 10 persones, que vaig viure en la meua infància a la Barceloneta. El retorn a l'ocupació del carrer com a espai d'oci per a nens i adolescents, en alguns casos amb problemes de convivència. La formació de bandes on buscar una identitat refugi davant de la inseguretat que genera la precarietat de tota mena. Aquests són només alguns dels molts exemples que es podrien posar per explicar les conseqüències d'un model pervers d'immigració governat en exclusiva per les necessitats del mercat i l'economia.

És un repte que podem encarar i ho estem fent no sense dificultats, però del qual podem sortir ben parats, perquè la societat catalana té experiència i bagatge històric acumulats. I tal com em recordava un ciutadà català, immigrant de la penúltima fornada, avui dia tenim els avantatges de disposar de més serveis públics, d'una xarxa social d'acollida millor i d'una societat més estructurada. Ho podem fer amb la condició que entenguem que una societat no pot créixer en prop

MARTIN TOGNOLA

Com sempre, la penúltima immigració viu amb més intensitat la convivència amb l'última immigració

d'un milió de persones, moltes d'aquestes joves i amb fills, amb necessitats educatives i de serveis importants, sense que paral·lelament creixin els recursos adreçats a protecció social i sense que això provoque tensions socials. Especialment si els mecanismes per repartir beneficis i costos són injustos, com ho és la societat d'acollida. Uns quants -els menys- s'emporten la majoria dels beneficis que aporta la immigració. I els costos acaben incidint en sectors socials molt concrets. Com passa sempre, la penúltima immigració acaba vivint amb molta més intensitat els problemes de convivència amb l'última immigració.

És normal, doncs, que la immi-

gració estigui present en la campanya electoral. El fet lamentable és que sigui utilitzada de manera partidària i molt perillosa per guanyar vots. Sobretot si es comet la indignitat de vincular la immigració amb la delinqüència o amb la manca de seguretat. Ha arribat el moment de dir que l'increment de la gran delinqüència organitzada està sent impulsat per una globalització sense regles, on el secret bancari i els paradisos fiscals permeten a les màfies bellugar el diner negre i criminal de tot el món pels mateixos canals pels quals circulen els diners nets, encara que cada vegada es distingeixen menys. Cal dir que la facilitat per a l'especulació urbanística té un efecte crida per a l'aterratge a Espanya de les inversions dels grups criminals organitzats.

ÉS INDIGNE que siguin els mateixos poderosos i els seus representants polítics els que s'aprofiten de la immigració il·legal, que es neguen a dotar de més recursos fiscals les polítiques de protecció social i fins i tot que utilitzen per a les seves transaccions el secret bancari i els paradisos fiscals, els mateixos que ara en campanya electoral utilitzen la immigració i la seguretat com a elements de recollida de vots entre els sectors socials que són les víctimes de les polítiques que ells mateixos ens imposen.

No som ni ingenus ni políticament correctes, però sí que som conscients de les dificultats reals. Però no estem disposats que es destrossi tota la feina que moltes entitats socials estem fent dia a dia per contribuir des dels centres de treball, les escoles i els barris a la integració dels últims immigrants i a construir una societat cohesionada. No ens ho podem permetre. ≡

Secretari general de CCOO de Catalunya.